

ΑΠΟΦΑΣΗ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 3/2006 ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟΥ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Απόφαση υπ' αριθμ. 3/2006

Το Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο της Ενώσεως Συντακτών ΗΕΑ, συνήλθε σήμερα Πέμπτη, 11 Μαΐου 2006, στα επί της οδού Ακαδημίας 20 γραφεία του, υπό την προεδρία της προέδρου Ελένης Τράϊου, και με την παρουσία των τακτικών μελών, Μιμής Τουφεξή, Μηνά Παπάζογλου, Χρήστου Γιαννακόπουλου, Γιώργου Δόγα, καθώς και της γραμματέως του Μαρίας Χριστοφοράτου, προκειμένου να εξετάσει τις εφέσεις των συν. Αριστείδη Ζευγίτη, Γιώργου Διαμαντόπουλου και Γιώργου Στουραΐτη κατά της υπ' αριθμ. 17/2005 απόφασης του Πρωτοβαθμίου Πειθαρχικού Συμβουλίου. Η απόφαση αφορά έγκληση του συν. Γιάννη Κανουπάκη κατά των τριών προαναφερομένων συναδέλφων.

Οι από 03.11.05 εφέσεις των εκκαλουμένων συν. Αριστείδη Ζευγίτη, Γιώργου Διαμαντόπουλου και Γιώργου Στουραΐτη, εκρίθησαν από το ΔΠΣ τυπικά βάσιμες ως νόμιμες και εμπρόθεσμες. Στη συνέχεια το ΔΠΣ προχώρησε στην εξέταση των εφέσεων κατ' ουσίαν.

Η έγκληση μεταξύ άλλων ανέφερε τα ακόλουθα:

“□Εργάζομαι στον όμιλο Καλοφωλιά και συγκεκριμένα στην οικονομική εφημερίδα “Εξπρές”□ Εντελώς ξαφνικά, και χωρίς καμία προειδοποίηση, την Πέμπτη 7 Απριλίου σε ώρα εργασίας δέχθηκα φραστικές επιθέσεις από τους αρχισυντάκτες της εφημερίδας Γιώργο Στουραΐτη και Γιώργο Διαμαντόπουλο, σχετικά με την εν γένει εμφάνιση της σελίδας “Προβολείς” στο φύλλο της ίδιας ημέρας. Οι ενστάσεις τους -σαφώς προμελετημένες- ήταν συνολικά αφοριστικές και ακραίες, με δεικτικό ύφος και κραυγές του τύπου: “Είναι ρε σελίδα αυτή που είχες φτιάξει;”. Στην προσπάθειά μου να συζητήσω μαζί τους, γεμάτος απορία και αφού

τους δήλωσα ότι κάθε θέμα της σελίδας δημοσιεύεται σε συνεννόηση με το εμπορικό τμήμα και ενώ είχα απόλυτη εξουσιοδότηση από τον διευθυντή σύνταξης Αριστείδη Ζευγίτη - “κάνε εν λευκώ ό,τι θέλεις με τη σελίδα αυτή” μου είχε πει - η επίθεση επαναλαμβανόταν, οπότε με έντονο τρόπο και αμυνόμενος τους ξεκαθάρισα πως δεν έχουν δικαίωμα να μου μιλούν με αυτόν τον τρόπο. Τότε ο “συνάδελφος” Γ. Διαμαντόπουλος όρμησε εναντίον μου λέγοντας: “Πέρασε έξω ρε από το γραφείο”(!). Μου κτύπησε την πόρτα κατάμουτρα και όταν τους φώναξα πλέον αμυνόμενος απέξω “μην τολμήσετε ποτέ να μου ξαναμιλήσετε έτσι” -υπερασπιζόμενος την πολυετή θητεία μου στο χώρο- βγήκε κινούμενος εναντίον μου. Συνάδελφοι έσπευσαν από τα άλλα γραφεία να μπουν ανάμεσά μας για να αποφευχθεί ό,τι χειρότερο, ο δε διευθυντής Αρ. Ζευγίτης εξερχόμενος του δικού του γραφείου φώναξε προς το μέρος μου: “Όχι έτσι, όχι έτσι”, χωρίς να έχει παρακολουθήσει τι ακριβώς είχε συμβεί. Ταραγμένος και έκπληκτος με όλο το περιστατικό πήγα στο γραφείο μου όπου ο Γ. Μπασκόζος και άλλοι συνάδελφοι μου έφεραν νερό και προσπάθησαν να με ηρεμήσουν. Σε λίγα λεπτά της ώρας ήρθε ο Αρ. Ζευγίτης στο γραφείο μου και μου επί λέξει: “Λοιπόν, φύγε σήμερα και αύριο και έλα τη Δευτέρα στον Καλοφωλιά. Ή εσύ ή εγώ. Εξηγηθήκαμε;”. Απορώντας και ενώ είχα υποστεί σοκ τον ρώτησα τι εννοούσε και εκείνος επανέλαβε την ίδια φράση. Ο Γ. Μπασκόζος παρενέβη και του συνέστησε να ακούσει τι είχε συμβεί πριν πάρει την όποια απόφαση. Ο ίδιος αδιαφόρησε και έφυγε. Πήγα λίγο αργότερα στο γραφείο του και τον παρακάλεσα να συζητήσουμε επί του θέματος ώστε να έχει άποψη. Μου είπε τότε: “Φύγε από δω. Αρκετά σε ανέχθηκα τόσα χρόνια. Δεν σε θέλω για συνεργάτη. Να πας στον Καλοφωλιά. Ή εγώ ή εσύ”. Του ανταπάντησα τότε πως αν είχε σκοπό να με απολύσει στο πλαίσιο περικοπών για τις οποίες υπήρχαν φήμες ότι συντελούνται, όφειλε να με προειδοποιήσει και να μην επιτρέψει να δημιουργηθεί προσχηματικά ρήξη με τους άλλους αρχισυντάκτες, επειδή δήθεν ήμουν ανεπαρκής. Εκείνος με οργίλο πλέον ύφος σηκώθηκε όρθιος και μου είπε: “Βγες έξω ρε ξεφτιλισμένε, μη σε δείρω”, οδηγώντας με την έξοδο□

□Καταγγέλλω την απόλυσή μου ως καταχρηστική εκ μέρους του

ομίλου Καλοφωλιά διότι δεν τηρήθηκε η ανάλογη διαδικασία του οργανογράμματος προσωπικού. Δεν εξηγήθηκε η αιτία επί της ουσίας, δεν προηγήθηκε επίπληξη, ούτε ειδοποίηση προφορική ή έγγραφη.. Εξυβρίσθηκα, εκβιάστηκα, απειλήθηκα με τραμπουκισμούς και παύθηκα εσθιθελικά από μέλη της ΕΣΗΕΑ”.

Το ΔΠΣ κάλεσε τους εφεσιβάλλοντες, καθώς και τον εγκαλούντα για διευκρινίσεις.

Στο υπ’ αριθμ. πρωτ. 901/30.11.05 υπόμνημά του ο συν. Γιώργος Διαμαντόπουλος ανέφερε τα εξής:

“Μάλιστα, ποτέ δεν αρνήθηκα την παροχή της συνεργασίας και της επικουρίας μου προς τους συναδέλφους (όπως και έπραξα στην περίπτωση του αρχισυντάκτη κ. Στουραίτη), σε αντίθεση με τον εγκαλούντα που έχει και στο παρελθόν δώσει δείγματα αντιεπαγγελματικής και αντισυναδελφικής συμπεριφοράς.

Εγώ ο ίδιος προσωπικά εκτιμώντας την προσφορά του είχα εισηγηθεί και συμβάλει στην επαγγελματική αναβάθμισή του. Ενέργεια που κάθε άλλο παρά ένδειξη εμπάθειας και απαξίωσης προς το πρόσωπό μου μαρτυρά”

Στο υπ’ αριθμ. πρωτ. 900/30.11.05 υπόμνημά του ο συν. Γιώργος Στουραίτης:

“ποτέ δεν αρνήθηκα την παροχή της συνεργασίας και της επικουρίας μου προς τους συναδέλφους, σε αντίθεση με τον εγκαλούντα που έχει και στο παρελθόν δώσει δείγματα αντιεπαγγελματικής και αντισυναδελφικής συμπεριφοράς.

Εγώ ο ίδιος προσωπικά εκτιμώντας την προσφορά του είχα εισηγηθεί και συμβάλλει στην επαγγελματική αναβάθμισή του

Ο συν. Στουραίτης ενώπιον του ΔΠΣ απάντησε:

“Το πρώτο λάθος που εντοπίστηκε ήταν στο κασέ της, η γενική εικαστική της εμφάνιση

Ερ.: Έγιναν άλλες απολύσεις εκείνο τον καιρό;

Απ.: Έγιναν απολύσεις, με τη μορφή λύσης συνεργασίας, αλλά έγιναν και προσλήψεις.

Ερ.: Για ποιο λόγο απολύθηκε ο συν. Κανουπάκης;

Απ.: Απολύθηκε λόγω κακής συμπεριφοράς.

Ερ.: Εννοείται κακή συμπεριφορά τα συμβάντα εκείνης της

ημέρας;

Απ.: Ναι.

“Θα ήθελα να συμπληρώσω, επίσης, εκτός από το συγκεκριμένο συμβάν, στο παρελθόν υπήρξαν και άλλα περιστατικά κακής συμπεριφοράς και ποιότητας εργασίας του συν. Κανουπάκη”.

Με το υπ’ αριθμ. πρωτ. 911/12.01.06 υπόμνημά του ο συν. Αριστείδης Ζευγίτης ανέπτυξε τα παρακάτω:

“Τα πραγματικά περιστατικά, που ο εγκαλών επικαλείται, από κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν κρίθηκαν ως αληθή, δεδομένου ότι από τις ίδιες τις καταθέσεις των μαρτύρων που προτάθηκαν και εξετάσθηκαν, προκύπτει ότι δεν υπήρξαν όλοι όχι μόνο αυτόπτες αλλά ούτε καν αξιόπιστοι αυτήκοι μάρτυρες των επίμαχων πραγματικών περιστατικών”

“Η παρέμβασή μου, λοιπόν στο επίμαχο συμβάν προς εκτόνωση της έντασης και προς επιβολή της τάξης και του σεβασμού, που κάθε συντάκτης οφείλει να επιδεικνύει προς την εποπτεύουσα αρχισυνταξία και διεύθυνση σύνταξης, όχι μόνο δεν αποτελεί πειθαρχικό παράπτωμα, αλλά συνιστά επιμελή και αkéραιη άσκηση των καθηκόντων μου με απώτερο σκοπό την εδραίωση ενός υγιούς και εύφορου κλίματος συνεργασίας μεταξύ των συναδέλφων.

“Είναι ειλικρινά υπερβολή οι μικροδιενέξεις και μικροκαβγάδες ανάμεσα σε συναδέλφους στους χώρους εργασίας να αναγορεύονται σε πειθαρχικά παραπτώματα”

“Ποτέ δεν αρνήθηκα την παροχή της συνεργασίας και της επικουρίας μου προς τους συναδέλφους (όπως και έπραξα στην περίπτωση των αρχισυντακτών κ. Στουραΐτη και κ. Διαμαντόπουλου). Εξάλλου, με αίσθημα ευθύνης και ευσυνειδησίας έκρινα τότε ότι προέχει η τήρηση της πειθαρχίας και της τάξης μεταξύ των συντακτών, καθώς η όλη στάση του εγκαλούντος προς την αρχισυνταξία αλλά και εμένα προσωπικά ήταν άκρως απαξιωτική και υποτιμητική ξεπερνώντας τα όρια της ανοχής.

“Δυστυχώς, όμως, ενώ στον τομέα του περιοδικού επιδείχθηκε ενδιαφέρον, όσον αφορά την εφημερίδα συνέχιζε να ασκεί πλημμελώς και επιπόλαια τα καθήκοντά μου. Παρόλα αυτά, επειδή με διακατέχει πνεύμα δικαιοσύνης και επαγγελματισμού, παραγκώνισα τις παραπάνω θετικές προσωπικές μου διαθέσεις και

θεώρησα ότι ο κ. Κανουπάκης θα έπρεπε μετά το προκληθέν απαράδεκτο επεισόδιο, να απομακρυνθεί από τη θέση του λόγω της εξαιρετικά ανάρμοστης, ασεβούς και αντισυναδελφικής συμπεριφοράς, που επέδειξε. Σε κάθε άλλη περίπτωση, η παραμονή του, κατά την κρίση μου, θα συνεπαγόταν την αυτόματη κατάργηση του διευθυντικού μου δικαιώματος και την καταστρατήγηση των δεοντολογικών αρχών, που διέπουν τη λειτουργία της εφημερίδας□”.

Ο ίδιος ενώπιον του ΔΠΣ ανέφερε:

“□θεωρώ ότι ενήργησα ορθώς, σύμφωνα με τις υποχρεώσεις οι οποίες απορρέουν από τη θέση μου, παρά τη φιλική σχέση που είχα με τον εγκαλούντα, δεδομένου ότι δεν είναι το θέμα της ποινής που με στενοχωρεί, αλλά η άδικη κατά τη γνώμη μου ηθική μείωση της επαγγελματικής μου υπόστασης.

Υπενθυμίζω ότι στην 11χρονη παρουσία του συναδέλφου στην εφημερίδα, με τη δική μου κρίση και πρόταση, ανέλαβε όλες τις θέσεις και ήμουν το άτομο, το οποίο αν και αρχισυντάκτης τον αναπλήρωνε στις περισσότερες απουσίες του”.

Ο εγκαλών συν. Γιάν. Κανουπάκης ενώπιον του ΔΠΣ ανέφερε μεταξύ άλλων τα παρακάτω:

“□με κάλεσε στο γραφείο του ένας από τους δύο αρχισυντάκτες της εφημ., Γιώρ. Στουραΐτης, και με επέπληξε με ανοίκειο τρόπο για το περιεχόμενο σελίδας την οποία είχα επιμεληθεί. Με φράσεις του τύπου: “είναι σελίδα , ρε, αυτή;” και ύφος απαξιωτικό, παρόντος και του δεύτερου αρχισυντάκτη Γιώρ. Διαμαντόπουλου□

□Προειδοποίησα να μην μου ξαναμιλήσει έτσι, ο Διαμαντόπουλος σηκώθηκε όρθιος και με πέταξε έξω από το γραφείο τους.

Εγώ παρέμεινα στο χώρο δουλειάς μου αρκετά ταραγμένος, διότι ο κ. Ζευγίτης όταν άφησε υπαινιγμό ότι είχε μεθοδεύσει την απόλυσή μου, θα μπορούσε τουλάχιστον να μου το πει ευθέως με πέταξε έξω από το γραφείο του, λέγοντάς μου “φύγε από δω πέρα, μη σε δείρω, ξεφτυλισμένε”.□

Όρα μετά ήρθε στο γραφείο μου και παρόντος του διευθυντή των ενθέτων Γιάν. Μπασκόζου, ο οποίος προσπαθούσε να με ηρεμήσει κι ενώ βρισκόταν εκεί κι άλλοι συνάδελφοι, μεταξύ αυτών και ο

Χρ. Κίτσιος, μού δήλωσε βλοσυρά: “έλα τη Δευτέρα στον Καλοφωλιά. Ή εσύ, ή εγώ”.

□Την επόμενη Δευτέρα με κάλεσε στο γραφείο του ο κ. Καλοφωλιάς Γιώργος, ιδιοκτήτης-εκδότης της “Εξπρές” και αφού άκουσε τη θέση μου, μού είπε πως συσκέφθηκε με τους κ.κ. Ζευγίτη, Στουραίτη και Διαμαντόπουλο, οι οποίοι ήταν ανένδοτοι ως προς την μη παραμονή μου στην εφημερίδα, γι’ αυτό και ο ίδιος - πρόσθεσε- ήταν υποχρεωμένος να διακόψει σ’ αυτή τη φάση τη μεταξύ μας συνεργασία.

Κατόπιν αυτού, αποχώρησα και ύστερα από έντονο προβληματισμό προχώρησα σε καταγγελία προς την ΕΣΗΕΑ έναντι των εγκαλούμενων□

□Με την απόλυση μου προκάλεσαν σοβαρή οικονομική ζημία, την οποία μέχρι τώρα υφίσταμαι (παραμένω τόσους μήνες μετά άνεργος).

□Μέχρι τότε δεν είχε προηγηθεί καμία ουσιώδη διαφωνία.

□Πιστεύω ακράδαντα ότι αναζητούσαν αφορμή, ακόμη και σε λεπτομέρειες ήσσονος σημασίας, προκειμένου να με οδηγήσουν εκτός εφημερίδας, σε συνεννόηση με την εργοδοσία, η οποία από καιρό αξίωνε περικοπές.

□Απομακρύνθηκαν με τον έναν ή με τον άλλο τρόπο και άλλοι άξιοι συνάδελφοι (Κ. Καλονιάτης, Π. Τσιμπούκης, Μ. Κυπραίος) για να μην αναφερθώ και σε απολύσεις συναδέλφων μελών της ΕΠΗΕΑ”.

Στις 19.01.06 προσήλθε ο μάρτυρας του εγκαλούντος, συν. Γιάν. Μπασκόζος, ο οποίος μεταξύ άλλων κατέθεσε τα ακόλουθα:

“□Το πρώτο είναι το παράπτωμα του Κανουπάκη: ήταν, κατά τη γνώμη μου, πταίσμα και δεν δικαιολογούσε μια τέτοια αντίδραση και το δεύτερο ότι ο Κανουπάκης ήταν συντάκτης 10 ετών στην εφημερίδα, σε υπεύθυνο πόστο και άρα χρειαζόταν άλλη μεταχείριση.

□Υπήρχαν κάποιες διαφορές απόψεων σε επαγγελματικό επίπεδο, κυρίως μεταξύ του διευθυντή σύνταξης και του Κανουπάκη□”.

Στις 09.02.06 προσήλθε ο μάρτυρας του εγκαλούντος, συν. Χρήστος Κίτσιος, ο οποίος ανέφερε, μεταξύ άλλων, τα εξής:

“□’κουσα τη φασαρία σχεδόν από την αρχή της και την παρακολούθησα από το μέσον της διένεξης και έπειτα, όταν πια ο κ. Κανουπάκης και διευθυντής και αρχισυντάκτες είχαν εξέλθει από το γραφείο των αρχισυντακτών στους διαδρόμους και στις αίθουσες της εφημερίδας.

□Νομίζω ότι το επεισόδιο και η απόλυση Κανουπάκη αποτέλεσε, από πλευράς αρχισυνταξίας, μια επίδειξη πυγμής για ένα κλίμα αμφισβήτησης που εν πολλοίς η ίδια έχει προκαλέσει. Ο κ. Κανουπάκης στα επτά χρόνια που αποτελώ μέλος της σύνταξης της εφημερίδας, ήταν ο συνάδελφος με την πιο ήπια συμπεριφορά, παρότι μερικές φορές ήταν αντικείμενο καλοπροαίρετων αστεϊσμών.

□Ο κ. Κανουπάκης είναι ένας ικανός συνάδελφος και το γεγονός ότι εκλήθη να υποστηρίξει πολλές από τις νέες εκδοτικές πρωτοβουλίες του συγκροτήματος, με τελευταία το “Express Yourself”, το αποδεικνύει.

Γενικώς οι υποδείξεις απέναντι στον τρόπο αντιμετώπισης της ύλης, ήταν σε έντονο ύφος απέναντι στο σύνολο σχεδόν της σύνταξης, εξέλιξη ως ένα βαθμό αναμενόμενη, λόγω της έντασης των αλλαγών που επεδίωκε να περάσει η αρχισυνταξία, που όμως δεν δικαιολογεί την όξυνση που ακολούθησε στην περίπτωση Κανουπάκη”.

Στις 09.02.06 προσήλθε ο μάρτυρας του εφεισιβάλλοντος συν. Γ. Στουραΐτη, συν. Γιάν. Κουτελιέρης, ο οποίος, μεταξύ άλλων, ανέφερε τα εξής:

“□Η κουβέντα δεν κατέληξε σε ουσιαστικό αποτέλεσμα, παρά μόνο υπήρχε η δέσμευση να δοθεί άδεια στον συν. Κανουπάκη και να δούμε το θέμα μετά από κάποιες ημέρες, όπου είχαν την αίσθηση ότι θα υπήρχε καλύτερο κλίμα και πιο δημιουργική σκέψη.

Ερ.: □Η απόλυση του συν. Κανουπάκη επισημοποιήθηκε με βάση ένα πείσμα;

Απ.: Ο καθένας χειρίζεται το θέμα έτσι όπως εκείνος το αντιλαμβάνεται.

Ερ.: Έχουμε καταθέσεις ότι ο συν. Κανουπάκης ήταν ήρεμος και δεν έδινε αφορμές για αντιπαραθέσεις. Πώς προκάλεσε τέτοιο εκνευρισμό και μένος στους αρχισυντάκτες, ώστε να ζητηθεί η

απόλυσή του;

Απ.: Δεν έχω αντίληψη του γεγονότος και δεν έχω άποψη□”.

Στις 09.02.06 προσήλθε ο μάρτυρας του εφεσιβάλλοντος συν. Γ. Διαμαντόπουλου, συν. Παν. Λάτας, ο οποίος κατέθεσε μεταξύ άλλων τα εξής:

“Ήμουν απών στο επεισόδιο. Την προηγούμενη βραδιά είδα τον Γ. Στουραίτη αναστατωμένο με μια σελίδα στο χέρι, ο οποίος με ρώτησε: “είναι σελίδα αυτή;” Μου έδειξε ένα θέμα του οποίου ο τίτλος, και κατά τη γνώμη μου ήταν κακός, για την ακρίβεια ήταν πολύ διαφημιστικό του προϊόντος□

□Ως συνάδελφοι και με πρωτοβουλία του Γ. Κουτελιέρη, προσπαθήσαμε να αναιρεθεί αυτή η απόφαση, γιατί φαινόταν ότι κανενός δεν ήταν πρόθεση να καταλήξει εκεί που κατέληξε, γιατί και οι τέσσερις εμπλεκόμενοι είναι καλοί επαγγελματίες με άψογο ήθος.

Η ΕΣΗΕΑ κάλεσε τους Α. Ζευγίτη, Γ. Στουραίτη, Γ. Διαμαντόπουλο και Γ. Κουτελιέρη για να βρεθεί ένα *modus vivendi*, ενώ ήδη είχε προταθεί από τον Α. Ζευγίτη στον Γ. Κανουπάκη να αναλάβει άλλη θέση ευθύνης στον όμιλο Καλοφωλιά.

□Είπα στον Γ. Κανουπάκη όταν μου δήλωσε ότι προτίθετο να προσφύγει στο ΠΣ της ΕΣΗΕΑ□

Οι συνάδελφοι συμφώνησαν με τα μέλη του ΔΣ της ΕΣΗΕΑ, να προσπαθήσουν να βρουν κάποια θετική για το Γ. Κανουπάκη λύση του προβλήματος. Βγαίνοντας όμως από την ΕΣΗΕΑ, έμαθαν ότι ο τελευταίος είχε κοινοποιήσει σ’ αυτήν επιστολή έντονης διαμαρτυρίας εις βάρος τους. Τότε η απόφασή τους έγινε αμετάκλητη.

□Η κατάληξη αυτής της καθημερινής κατά τα άλλα διαφωνίας ήταν εντελώς άδικη γιατί και ο Γ. Κανουπάκης είχε πολλά να προσφέρει στην εφημερίδα και η εφημερίδα είχε πρόθεση να τον χρησιμοποιήσει.

□Η προσπάθεια επαναπροσέγγισης ναυάγησε γιατί η επιστολή του συναδέλφου και φίλου Γ. Κανουπάκη, περιείχε προσβλητικές αιχμές κατά των προσώπων που αναφέρονταν σ’ αυτή.

Στις 16.02.06 προσήλθε ο μάρτυρας του εφεσιβάλλοντος συν. Γ. Διαμαντόπουλου, συν. Δημ. Σπυρόπουλος, ο οποίος μεταξύ άλλων

είπε τα εξής:

Ερ.: Η καταγγελία στην ΕΣΗΕΑ επέφερε την απόλυση;

Απ.: Προφανώς όχι αυτή καθ' αυτή η καταγγελία, αλλά τα περιλαμβανόμενα στην καταγγελία για εξύβριση, προσχεδιασμένη απόλυση και τα συναφή.

□ Η απόλυση αποφασίσθηκε από τον εκδότη, χωρίς εισήγηση αρχισυντακτών για απόλυση και ως εκ της θέσεώς μου είμαι βέβαιος ότι γνωρίζω απόλυτα κάτι τέτοιο.

□ Ο κ. Διαμαντόπουλος υπήρξε βοηθός μου στην εφημερίδα και η συμπεριφορά, ως προς τον τόνο της φωνής είναι η ίδια, όπως ήταν επί σειρά ετών, όπως ήταν προς εμένα που ήμουν προϊστάμενός του □

Ερ.: Μήπως η απόλυση οφείλεται στην παρατεινόμενη οικονομική δυσπραγία της επιχείρησης;

Απ.: Ας μου επιτραπεί να αναφέρω ότι κι αν ήθελε η εφημερίδα να κάνει απολύσεις δυσχεραίνεται, γιατί δεν έχει τα χρήματα για αποζημιώσεις.

Ερ.: Τότε σε ποιον ή ποιους οφείλεται;

Απ.: Απόφαση του εκδότη χωρίς, επαναλαμβάνω, εισήγηση αρχισυντακτών”.

Στις 23.02.06 προσήλθε ο μάρτυρας του εφεσιβάλλοντος συν. Γ. Στουραίτη, συν. Κων. Τσιάκαλος, ο οποίος ανέφερε μεταξύ άλλων τα εξής:

“Δεν υπήρξα αυτήκοος, αυτόπτης μάρτυς στο συμβάν □

Είμαι σε θέση να γνωρίζω ότι από την πλευρά των δύο αρχισυντακτών, όχι μόνο δεν έγινε πρόταση για απόλυση του συν. Κανουπάκη, αντίθετα μάλιστα ζητήθηκε η μη απόλυσή του. Θέλω να πιστεύω ότι ο επεισόδιο έλαβε διαστάσεις κυρίως λόγω του “εκρηκτικού” χαρακτήρα του καθόλα άξιου επαγγελματία Γ. Κανουπάκη. Αν ο συν. Κανουπάκης, όπως του υπέδειξε ο διευθυντής σύνταξης Α. Ζευγίτης, έφευγε και επέστρεφε τη Δευτέρα, όλα θα είχαν ηρεμήσει και δεν θα είχε γίνει απόλυση □”

Στις 09.03.06 προσήλθε ο μάρτυρας του εφεσιβάλλοντος συν. Α. Ζευγίτη, συν. Δημ. Τσαλαπάτης, πρόεδρος της ΠΟΕΣΥ και Α/ αντιπρόεδρος της ΕΣΗΕΑ, , ο οποίος κατέθεσε μεταξύ άλλων τα

εξής:

“Καταρχήν μιλάμε για μια επεισοδιακή κατάσταση μεταξύ του κ. Κανουπάκη και των αρχισυντακτών της εφημ. “Εξπρές”, προφανώς με την ένταση και την αγωνία της δουλειάς. Το θέμα -μετά από ενημέρωση του εκπροσώπου των εργαζομένων κ. Κουτελιέρη- απασχόλησε το Δ.Σ. της ΕΣΗΕΑ υπό τον πρόεδρό του συν. Μαν. Μαθιουδάκη.

Εκλήθησαν στα γραφεία της ΕΣΗΕΑ οι συνάδελφοι. Στη συνάντηση που έγινε παραβρέθηκα κι εγώ. Από πλευράς της εφημερίδας ήταν ο εκπρόσωπος των εργαζομένων και οι κ.κ. Α. Ζευγίτης, Γ. Στουραίτης και Γ. Διαμαντόπουλος. Τις απόψεις του κ. Κανουπάκη μετέφερε ο κ. Κουτελιέρης, απ’ ό,τι θυμάμαι. Έγινε διεξοδική συζήτηση για το θέμα, διαμορφώθηκε το κατάλληλο συναδελφικό κλίμα, μέσα από το οποίο η εντύπωση όλων ήταν ότι ελύθη η διαφορά. Και έτσι ακριβώς έληξε η συζήτηση.

Εκ των υστέρων, μετά από ώρες, πληροφορηθήκαμε ότι δεν αντιμετωπίζεται το πρόβλημα, δεδομένου ότι η επιχείρηση επιμένει στη δική της στάση, όπως και πληροφορηθήκαμε ότι υπάρχει μια επιστολή του κ. Κανουπάκη, που απεστάλη στο Δ.Σ., στο Π.Σ. κ.λπ”.

Στο απολογητικό υπόμνημά του ο εφεσιβάλλων συν. Α. Ζευγίτης ανέφερε τα παρακάτω:

“Επειδή αυτή η ιστορία με έχει κουράσει ψυχικά και ο καθείς βεβαίως την βλέπει και την κρίνει με υποκειμενικά κριτήρια, θέλω να προσθέσω στο προηγούμενο υπόμνημά μου τα εξής:

- Η απόλυση του μέχρι τότε φίλου μου και προστατευόμενού μου Γ. Κανουπάκη, έγινε με δική μου εισήγηση ως διευθυντού σύνταξης της εφημερίδας, διότι ξεπέρασε πλέον τα όρια ανεκτής συμπεριφοράς (κατά τη δική μου βεβαίως κρίση).
- Οι αναφορές περί προσχεδιασμένης απόλυσης δεν τιμούν ούτε αυτόν ούτε όποιου άλλου μπορεί να τις επικαλεσθεί.
- Η ποιότητα της εργασίας του κ. Γ. Κανουπάκη στον πολιτικό τομέα, αλλά και γενικότερα στην επιμέλεια σελίδων της εφημερίδας ήταν συνεχώς φθίνουσα.
- Η πρόταση για την ανάληψη από τον Γ. Κανουπάκη της θέσης του αρχισυντάκτη των δύο περιοδικών εκδόσεων της εφημερίδας ήταν

δική μου, προκειμένου να βρεθεί τομέας εργασίας γι' αυτόν μήπως και αποδώσει καλύτερα, επειδή προσέγγιζε τον δικό του τρόπο ζωής.

– Το επιχείρημα ότι η απόλυση ήταν αποτέλεσμα “πείσματος” δικού μου, τουλάχιστον με αδικεί, διότι ποτέ δεν θα έθετα προσωπικό πείσμα υπεράνω του δικαιώματος της εργασίας συναδέλφου.

Για τελευταία φορά διευκρινίζω ότι η πρότασή μου για απόλυση του κ. Γ. Κανουπάκη ήταν η κατάληξη μιας συνεχούς κακής και αλαζονικής συμπεριφοράς από την πλευρά του, για την οποία τον είχα προειδοποιήσει ότι κάποια στιγμή μπορεί να έχει και συνέπειες. Δεν μπορεί να λειτουργήσει, κατά τη δική μου εκτίμηση, διεύθυνση σύνταξης εάν ο κάθε συντάκτης φέρεται απρεπώς στους συναδέλφους που είναι εντεταλμένοι με την ευθύνη έκδοσης της εφημερίδας”.

Οι δύο άλλοι εφεσιβάλλοντες παρέπεμψαν στα υπομνήματά τους, που ήδη είχαν καταθέσει ενώπιον του ΔΠΣ, τα οποία και εθεωρήθησαν ως απολογητικά υπομνήματα.

Το ΔΠΣ αφού έλαβε υπόψη του τις μαρτυρικές καταθέσεις, τις απολογίες των εκκαλούντων και τα λοιπά στοιχεία του φακέλλου, αποφαινεται ως ακολούθως:

Ως προς τον πρώτο εκκαλούμενο συν. Αριστ. Ζευγίτη θεωρεί ότι η όλη συμπεριφορά του, που έφθασε μέχρι την εισήγηση προς την εργοδοσία για απόλυση του συν. Κανουπάκη, η οποία έγινε και αποδεκτή, παραβαίνει βασικές αρχές που διέπουν τις συναδελφικές σχέσεις, όχι μόνο μεταξύ των δημοσιογράφων, αλλά και ευρύτερα μεταξύ των εργαζομένων.

Η άποψη που διατύπωσε ενώπιον του ΔΠΣ στο υπ' αριθμ. πρωτ. 911/12.01.06 υπόμνημα του, ο εν λόγω συνάδελφος, αναφέρει: “...Είναι ειλικρινά υπερβολή οι μικροδιενέξεις και μικροκαβγάδες ανάμεσα σε συναδέλφους στους χώρους εργασίας να αναγορεύονται σε πειθαρχικά παραπτώματα”. Στην εκδικαζόμενη όμως υπόθεση, “οι μικροδιενέξεις” και “μικροκαβγάδες”, όπως τους χαρακτηρίζει ο ίδιος, οδήγησαν στην απόλυση του συν. Κανουπάκη, από την εργοδοσία, γεγονός στο οποίο ο ίδιος

(Ζευγίτης) διαδραμάτισε τον κύριο λόγο.

Εξάλλου, ο ισχυρισμός του ότι εισηγήθηκε την απόλυση του συν. Κανουπάκη, με στόχο να τηρηθεί “η πειθαρχία και η τάξη μεταξύ των συντακτών”, ενέχει στοιχεία αυταρχισμού. Επίσης, η άποψη που διατυπώνει πως η συνέχιση της παραμονής του συν. Κανουπάκη στην εργασία του, θα συνεπαγόταν την αυτόματη κατάργηση του διευθυντικού του δικαιώματος, αποτελεί αφελή αιτιολόγηση αντισυναδελφικής, αντεργατικής, αντιδεοντολογικής απόφασης και πράξης. Η σχέση μεταξύ των συναδέλφων που εργάζονται στα διάφορα Μέσα Ενημέρωσης, πέρα από την ιεραρχική δομή, δεν παύουν να είναι σχέσεις συνεργασίας με την επιβαλλόμενη κατανόηση και επιείκεια. Εξάλλου, είναι αβάσιμος και προφανώς σκόπιμος ο προβαλλόμενος ισχυρισμός πως ο εγκαλών παρουσίασε στην εργασία του επαγγελματική ανεπάρκεια. Σημειώνεται, ότι, ήδη, ο συν. Κανουπάκης εργαζόταν στην εφημερίδα για 11 ολόκληρα χρόνια, γεγονός που καταδεικνύει την επάρκειά του. Η απόλυσή του ήταν παράνομη και καταχρηστική.

Για τους παραπάνω λόγους το ΔΠΣ θεωρεί ότι ορθά το ΠΠΣ τον έκρινε παμψηφεί πειθαρχικά ελεγκτέο για παράβαση του άρθρου 7, παρ. 1, εδ. α’ του Καταστατικού και άρθρου 6, παρ. α’ του Κώδικα Αρχών Δεοντολογίας της ΕΣΗΕΑ.

Και ως προς την ποινή διατηρεί την επιβληθείσα πρωτοβαθμίως. Δηλαδή την προσωρινή διαγραφή 1 έτους από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ, απορρίπτοντας την έφεσή του.

Ως προς τον δεύτερο εφεσιβάλλοντα συν. Γιώρ. Διαμαντόπουλο το ΔΠΣ θεωρεί πως η όλη συμπεριφορά του έναντι του εγκαλούντα, τον οποίο μάλιστα απώθησε με προσβλητική συμπεριφορά από το γραφείο του, δεν συνάδει με όσα η Δεοντολογία επιβάλλει. Ούτε και εκ των υστέρων προέβη σε οποιαδήποτε κίνηση, ώστε να μετριαστεί η ένταση. Ως εκ τούτου, το ΔΠΣ τον κρίνει παμψηφεί πειθαρχικό ελεγκτέο για παράβαση του άρθρου 7, παρ. 1, εδ. α’ του Καταστατικού και άρθρου 6, παρ. α’ του Κώδικα Αρχών Δεοντολογίας της ΕΣΗΕΑ.

Ως προς την ποινή με ψήφους 3 έναντι 2 κάνει δεκτή την έφεσή του και του επιβάλλει την ποινή της προσωρινής ποινής των 3

μηνών.

Η μειοψηφία πρότεινε τη διατήρηση της πρωτόδικης ποινής, δηλαδή τη διαγραφή 6 μηνών.

Ως προς τον τρίτο εφεσιβάλλοντα συν. Γιώρ. Στουραΐτη το ΔΠΣ θεωρεί προσβλητική και απαξιωτική την συμπεριφορά του προς τον συν. Κανουπάκη. Είναι αναμφίβολο ότι κάθε εργαζόμενος είναι δυνατόν να περιπέσει σε σφάλμα παρότι στη συγκεκριμένη υπόθεση δεν υπήρξε τέτοια διαπίστωση. Αλλά και το αντίθετο να συνέβαινε, η παρέμβαση του προϊσταμένου δεν μπορεί να εκτρέπεται σε συμπεριφορά μειωτική για την επαγγελματική υπόσταση, στο πρόσωπο του οποίου συναδέλφου. Ούτε και από τη δική του πλευρά εκδηλώθηκε έστω και η παραμικρή προσπάθεια για εκτόνωση της έντασης και αποτροπή της απόλυσης του εγκαλούντα. Για τους λόγους αυτούς κρίνεται παμψηφεί πειθαρχικά ελεγκτέος για παράβαση του άρθρου 7, παρ. 1, εδ. α' του Καταστατικού και άρθρου 6, παρ. α' του Κώδικα Αρχών Δεοντολογίας της ΕΣΗΕΑ.

Σχετικά με την ποινή το ΔΠΣ με ψήφους 3 έναντι 2 κάνει δεκτή την έφεσή του και του επιβάλλει την ποινή της προσωρινής διαγραφής των 3 μηνών από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ

Η μειοψηφία πρότεινε τη διατήρηση της πρωτόδικης ποινής, δηλαδή τη διαγραφή 6 μηνών.

Η απόφαση καθαρογράφηκε την Πέμπτη, 01.06.06.

Η πρόεδρος Η γραμματέας

Ελένη Τράϊου Μαρία Χριστοφοράτου